

избор **МАЛИ ЖИТИЈА**

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

22 Октомври
Свети Аверкиј
Рамноапостолен

Во времето на царот Антонин Св. Аверкиј беше епископ во градот Јерапол Фригиски. Во тој град огромното мнозинство беа незнабожци, а Св. Аверкиј управуваше со своето малечко стадо и тагувајќи во срцето заради толкавото мноштво незнабожци и идолопоклоници усрдно Му се молеше на Бога да ги обрати кон светлоста на вистината. Во времето на едно прочуено идолско празнување, Аверкиј се распали со ревност по Бога, па влезе во идолскиот храм и ги испокрши сите идоли. Кога разјарените незнабожци сакаа да го убијат, во тој миг припаднаа пред него тројца бесни млади луѓе со пена на усните и со урлање, а Божиот човек со молитва ги изгони од нив демоните и момчињата станаа здрави и мирни. Кога го видоа тоа, незнабожците го свртеа својот гнев во восхит кон Христовиот чудотворец и веднаш петстотини од нив

примија Крштение. Малку по малку целиот град Јерапол поверува во Христа и се крсти. Антипатот на таа област, Публиј, имаше слепа мајка на којашто Аверкиј со молитва ѝ го врати видот, та поверуваа во Бога Публиј и неговата мајка и мнозина други луѓе. На старост го повикаа во Рим, каде што ја исцели од лудило царската ќерка. Неколкупати на овој Свој верен следбеник му се јавуваше Господ Исус Христос. Од далеку и од околината кај него доаѓаа луѓе заради неговата чудотворна помош при нивните неволји. Демоните не само што се плашеа од него туку кога им заповедаше и му служеа. На заповед на Самиот Господ го проповедаше Евангелието и во Сирија и во Месопотамија. Пред својот љубен Христос се престапи во длабока старост, во градот Јерапол, на крајот од 2 век.

избор МАЛИ ЖИТИЈА

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

Тавита (што значи срна) беше апостолска ученичка и живееше во Јопа, сегашна Јафа. Беше исполнета со добри дела и милостиња (Дела 9, 36). Но ненадејно изнемоште и умре. Ужалените ученици испратија по Петар, молејќи го да дојде и да ги утеша роднините. Кога дојде,

25 Октомври Света Тавита

големиот Христов апостол им нареди на сите да излезат од собата кај што лежеше покојната и клекна на молитва. Кога ја заврши молитвата возвикна кон мртвото тело: „Тавито, стани!“ И Тавита ги отвори очите и стана. Поведени од овој чудесен настан могумина поверуваа во Господ Исус Христос.

26 Октомври Светиот великомаченик Димитриј

Овој славен и чудотворен светител се роди во градот Солун од благородни и благочестиви родители. Измолен од Бога од бездетни родители Димитриј беше син единец, заради што беше воспитан и однегуван со големо внимание. Татко му беше војвода солунски, па кога умре татко му го поставија Димитриј за војвода наместо неговиот татко. Кога го постави за војвода, христоборниот цар Максимијан особено му препорача да ги гони и истребува христијаните што беа во Солун. Но Димитриј не само што не го послуша царот туку напротив, јавно Го исповедаше и Го проповедаше Христа во градот. Кога слушна за тоа царот Максимијан многу се огорчи на него, па еднаш враќајќи се од војна, сврати во Солун посебно за да ја испита оваа работа. Го повика, значи, војводата Димитриј и го испитуваше за верата. Димитриј јавно пред царот призна дека е христијанин и го изобличи идолопоклонството на Максимијан. Разјарен, царот го фрли Димитриј во затвор. Знаејќи што го чека, Димитриј му го врачисот свој имот на својот верен ученик Луп за да го раздаде на сиромаш

сите и отиде во затворот весел, зашто му претстоеше страдање за Господа. Во затворот му се јави ангел Божји и му рече: „Мир на тебе, страдалецу Христов. Биди храбар!“ По неколку дена царот испрати војници во затворот за да го убијат Димитриј. Војниците го најдоа Божјиот Светител на молитва и го избодија со копја. Неговото тело тајно го зе доа христијаните и чесно го погребаша. Од телото на Христовиот страдалник потече исцелително миро, со коешто мнозина болни се излечија. Наскоро над моштите беше подигната малечка црква. Еден илирски војник, Леонтиј, беше болен од неизлечлива болест. Им притекна на моштите на Св. Димитриј со молитва и стана наполно здрав. Од благодарност му подигна на Св. Димитриј црква многу поголема од старата. Светителот му се јави двапати. Кога царот Јулијан сакаше да ги пренесе моштите од Солун во Цариград, од гробот скокнаа пламени искри и се чу глас: „Застанете и не гигајте!“ И така моштите на Св. Димитриј останаа засекогаш во Солун.

избор **МАЛИ ЖИТИЈА**

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

Родена е во Рим од благородни родители, а остана сираче кога имаше три години. Ја одгледаа во еден женски манастир во близината на Рим, каде што игуманија беше некоја Софија, монахиња на висок степен на совршенство. По седумнаесет години Анастасија се прочу меѓу христијаните наоколу како голема подвижничка, а меѓу незнабожците како ретка убавица. Незнабожниот градоначалник Проб слушна за неа и испрати војници да ја доведат. Нејзината игуманија два часа ја советуваше како да ја држи верата, да им одолее на ласкавите измами и да ги истрпи маките. Анастасија ѝ рече: „Готово е срцето мое да пострадам за Христа, готова е душата моја да умре за преслаткиот Исус“. Изведена пред кнезот, Анастасија јавно ја исповеда својата вера во Господ Исус Христос.

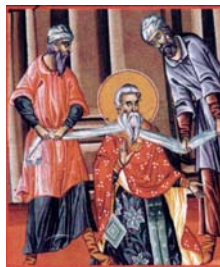
29 Октомври **Преподобната маченичка** **Анастасија Римјанка**

А кога кнезот ја одвраќаше од верата најпрво со ласакња, а потоа со закани, Светата маченичка му рече: „Подготвена сум да умрам за Господа не еднаш, туку ако е можно и стопати.“ Кога ја разголеа за да ја исмеат, таа им викаше на слугите: „Бијте ме и сечете ме и растргнете ме и покријте го со рани моето тело и скријте го со крв мојот срам!“ Ја биеја, растргнуваа и ја сечеа. На двапати почувствува голема жед и побара вода. Ја напои еден христијанин Кирил, заради што маченичката го благослови, а незнабожците го убија. Ы ги отсекоа градите и јазикот. Ы се јавуваше Ангел Божји и ја крепеше. Најпосле ја убија со меч надвор од градот. Блажената игуманија Софија го најде нејзиното тело и чесно го погребна. Се овенча со маченички венец во времето на царот Декиј.

Кога блажениот патријарх Александар лежеше на смртна постела, ужалените верни го прашуваа кого го остава зад себе за архипастир на словесното стадо Христово. Болниот патријарх им рече: „Ако сакате да имате патријарх којшто ќе ве учи и ќе ви блеска со добродетел, изберете го Павле, а ако сакате да имате само убав човек и однадвор украсен, изберете го Македониј“. Народот го избра Павле. Но ова не им беше право на аријанските еретици

2 Ноември **Свети Павле** **Исповедник, патријарх Цариградски**

ниту на царот Констанциј, којшто во тоа време беше во Антиохија. И наскоро го симнаа Павле и тој заедно со Св. Атанасиј Велики побегна во Рим, каде што обајцата беа убаво примени од папата Јулиј и од царот Констанс, коишто ги поддржаа во нивната православна вера. На писмо од царот Констанс и папата Јулиј, Павле го вратија на престолот, но кога умре овој цар аријанците кренаа глава и го протераа

избор МАЛИ ЖИТИЈА

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

православниот патријарх во Кукуз во Ерменија. Во прогонство Св. Павле еднаш служејќи литургија беше нападен од аријанците и удавен со омофорот, во 351 година. Во времето на царот Теодосиј неговите мошти во 381

година беа пренесени во Цариград, а во 1236 година во Венеција, каде што се наоѓаат и денес. Неговите омилени клирици и секретари Маркијан и Мартириј пострадаа наскоро после својот патријарх (под 25 октомври).

д длабоката древност Божјите ангели се празнувани од луѓето. Но тоа празнување често се одметнуваше во обожување на ангелите (4 Царства 23, 5). Еретиците прикажуваа сешто за ангелите. Некои од луѓето во ангелите гледаа богови, други иако не ги сметаа за богови ги нарекуваа создатели на сиот видлив свет. Лаодикскиот

Помесен Собор којшто се одржа четири или пет години пред I Вселенски Собор, со своето 35 правило го отфрли поклонувањето на ангелите како на богови и го востанови правилното почитување на ангелите. Во времето на папата Силвестер и на александрискиот патријарх Александар (4 век), беше востановен овој празник на Архистратигот Михаил со другите небесни Сили, во месецот ноември. Зошто токму во ноември? Зашто после март ноември претставува деветти месец. А се смета дека во месецот март било создавањето на светот. А деветтиот месец после март е земен заради деветте ангелски чинови, коишто се најпрво создадени.

Св. Дионисиј Ареопагит, ученик на Св. апостол Павле, т.е. на оној апостол којшто беше воздигнат до третото небо, овие девет ангелски чинови ги опиша во книгата „За небесната Јерархија“. Тие чинови се следните: шестокрилите Серафими, многуоките Херувими и богоносните Престоли,

8 Ноември Св. Архистратиг Михаил

Господствата, Силите и Властите, Началата, Архангелите и Ангелите. Војвода на целата ангелска војска е архистратигот Михаил. Кога сатаната, Луцифер, отпадна од Бога и со себе ги повлече во пропаст еден дел од ангелите, тогаш Михаил стана и возвикна пред неотпаднатите ангели: „Да внимаваме! Да застанеме добро, да стоиме со страв!“ И сите небесни војски на верните ангели громко запејаа: „Свјат, Свјат, Свјат Господ Саваот исполн небо и земља слави Твојеја!“ (повеќе за Архистратигот Михаил во Книгата на Исус Навин 5, 13 - 15). Меѓу ангелите владее совршено едномислие, еднодушност и љубов, а покрај тоа и потполна послушност на пониските чинови кон повисоките и на сите заедно кон светата Божја волја. Секој народ си има свој ангел пазител, а освен тоа и секој христијанин има свој ангел пазител. Треба секогаш да се сеќаваме дека што и да правиме, јавно или тајно, го правиме тоа во присуство на својот ангел-чувар. А на денот на Страшниот Суд сето огромно мнозинство ангели ќе се соберат околу Христовиот престол и пред сите нив ќе се објават сите дела, зборови и помисли на секој човек. Да нè помилува Бог и да нè спаси по молитвите на Св. архистратиг Михаил и на другите небесни бестелесни сили.

избор МАЛИ ЖИТИЈА

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

Патријарх Цариградски.
Роден е во Антиохија во
354 г., од татко Секунд,
војвода, и мајка Антуса.

Изучувајќи ја грчката
философија Јован се згниси од
грчкото незнабоштво и ја
усвои христијанската вера
како единствена и целосна
вистина. Крштение прими од
Мелетиј, патријархот
Антиохииски, а потоа примија
Крштение и неговите
родители. По смртта на
родителите се замонаши и
почна строго да се подвижува. Тогаш ја
напиша книгата „За свештенството“ и
тогаш му се јавија Светите апостоли
Петар и Јован и му прорекоа голема
служба, голема благодат, но и големо
страдање. Кога требаше да биде
посветен за свештеник се јави ангел
Божји: истовремено и на патријархот
Флавијан (после Мелетиј) и на самиот
Јован. А кога патријархот го ракопола-
гаше, сите видоа светол бел гулаб над
Јовановата глава. Прославен заради
мудроста, подвигот, и словото со
голема власт, беше избран по желба
на царот Аркадиј за патријарх
Цариградски. Шест години управуваше
со Црквата како патријарх со не-

13 Ноември Свети Јован Златоуст

споредлива мудрост и ревност.
Испрати незнабожечки
мисионери кај Келтите и кај
Скитите, ја сотре симонијата во
Црквата симнувајќи мозина
епископи-симонисти; ја
рашири милосрдната дејност
на Црквата; напиша посебен
чин на Светата Литургија; ги
посрами еретиците; ја
изобличи царицата Евдоксија;
Светото Писмо го растолкува
со својот златен ум и јазик, на
Црквата ѝ остави многу
драгоцени книги со неговите
беседи. Народот го прослави,
завидливците го замразија, царицата
двапати го испрати во прогонство. Во
прогонство помина три години
и се упокои на Крстовден,
14 септември, 407 година, во местото
Коман во Ерменија. Пред смртта пов-
торно му се јавија апостолите Јован и
Петар, а и Светиот маченик Василиск,
во чијашто црква ја прими Светата
Причест. „Слава Му на Бога за сè!“,
беа неговите последни зборови и со тие
зборови душата на златоустиот патри-
јарх замина во Рајот. Од моштите на
Св. Јован Златоуст главата почива во
Успенскиот храм во Москва, а телото
во Ватикан во Рим.

Од градот Анкира
Галатиска. Роден и
воспитан е како христи-
јанин. Уште во младите
години покажуваше големо
совершенство во сите добродетели. Не ја
криеше својата вера во Христа, туку
јавно ја проповедаше изобличувајќи ги
идолопоклониците заради поклону-

18 Ноември Светиот маченик Платон

вањето на мртви твари
наместо на живиот Создател.
Заради ова беше изведен на
суд пред началникот Агрипин
и беше многу малтретиран и
мачен од него. Кога началникот почна
да го советува да ја избегне смртта и да
си го зачува животот поклонувајќи им
се на идолите, Платон му одговори:

избор МАЛИ ЖИТИЈА

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

„Има две смрти, привремена и вечна, но има и два животи, едниот е кратко-траен, другиот пак бесконечен“. Тогаш Агрипин го удри на страшни маки.

Меѓу другото нареди и му полагаа усвитени железни ѓулиња на разголеното тело; потоа од кожата му лупеа каиши. Маченикот му довикнуваше на мачителот: „Мачи ме уште посвирепо, за јасно да се види твојата бесчовечност и моето трпение“. Кога мачителот му го спомна на маченикот философот Платон, како незнабожен философ, маченикот му рече:

„Ниту јас сум му сличен на Платон ниту тој мене, освен по името. Јас поучувам и се учам на мудроста Христова, а тој е учител на онаа мудрост којашто пред Бога е лудост“. Потоа беше фрлен во затвор, каде што помина без храна и вода осумнаесет дена. Кога стражарите се восхитија дека може да живее гладувајќи толку долго, Платон им рече: „Вие се наситувате со месо, а јас со свети молитви, вас ве весели виното, а мене Христос, лозата вистинска“. Најпосле го убија со меч околу 266 година, кога прими венец на маченичка слава.

Ученик на Св. Јован Златоуст. Во 426 г. го посветија за епископ Кизички, во 435 година избран е за патријарх Цариградски. Управуваше со Божјата Црква како мудар архиереј. Во негово време се случија два значајни настани. Прво, преносот на моштите на Св. Јован Златоуст од Коман во Цариград, според желбата на царот и на патријархот. Во тоа време царуваа Теодосиј Помладиот и сестра му Пулхерија. Второ, имаше голем земјотрес во Цариград и околината. Многу од најголемите и најубавите зданија попаѓаа од силен трус. Тогаш патријархот со царот и со многубројно свештенство, големци и народ излегоа на литија. И кога на литијата Му се молеа на Бога, се случи едно дете беше чудесно земено високо во

20 Ноември Свети Прокл, патријарх Цариградски

воздухот, така што најпосле не можеше да се види со очите. Потоа се врати и се спушти лесно на земјата. Кога го прашаа каде беше, детето одговори дека беше однесено на небото меѓу ангелите и ги слушна како пеат: „Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни помилуј нè!“ Кога го слушнаа ова, сите луѓе во литијата почнаа да ја пеат оваа песна и земјотресот веднаш престана.

Оттогаш оваа прекрасна песна се вплоти прво во литиите, а потоа во литургијата на Црквата. А детето наскоро се упокои и го погребваа во црквата на Св. Ирина. Свети Прокл послужи како архиереј дваесет години и во 446 година се упокои мирно во Господ.

избор **МАЛИ ЖИТИЈА**

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

Кога царот Декиј еднаш војуваше против варварите, во неговата војска имаше еден војвода над ерменскиот полк наречен Мартензес. Тој војвода се викаше Меркуриј. Во борбата на Меркуриј му се јави ангел Божји, му даде меч во рацете и му рече дека тој ќе ги победи непријателите. И навистина, Меркуриј покажа чудо од храброст косејќи ги непријателите како трева. По оваа славна победа царот Декиј го произведе за прв војвода во својата војска. Но некои завидливи луѓе го обвинија Меркуриј дека е

24 Ноември **Светиот великомаченик** **Меркуриј**

христијанин, а тој ова пред царот не го скри туку го објави. Беше мачен долго и тешко: од него со ножеви сечеа каиши, го гореа со оган. Но во затворот му се јави ангел Божји и го исцели. Најпосле царот изрече пресуда војводата Меркуриј да се убие со меч во Кападокија. Кога го убија телото му стана бело како снег и од него излегуваше мирис на темјан. Од неговите чудотворни мошти се исцелија многумина болни. Овој прекрасен Христов војник пострада меѓу 251 и 259 година.

Роден е во Адријанопол, пафлагонски град. Од малечок Му беше предаден на служба на Бога. Како ѓакон служеше во црквата на епископот Теодор во тој град. Но желен за осаменички живот, молитва и богомислие, Алимпиј се оддалечи на едни елински гробишта надвор од градот, од кои заради честите демонски привиденија луѓето бегаа како од страшилишта. Таму тој забоди крст, па изгради храм во чест на Света Ефимија, којашто му се јави во сон. Крај храмот подигна висок столб, се качи на него и помина таму во пост и во молитва цели педесет и три години. Ни потсмебот на луѓето ни злобата на демоните не можеа да го оддалечат оттаму ниту да го поколебаат во неговата намера. Особено од демоните овој светител претрпе безброј маки. Не само што го застрашуваа со разни привиденија туку и го маваа со камења, не давајќи му мир ни дење ни ноќе долго време. Но Алимпиј мажествено се оградуваше себеси

26 Ноември **Преподобен** **Алимпиј Столпник**

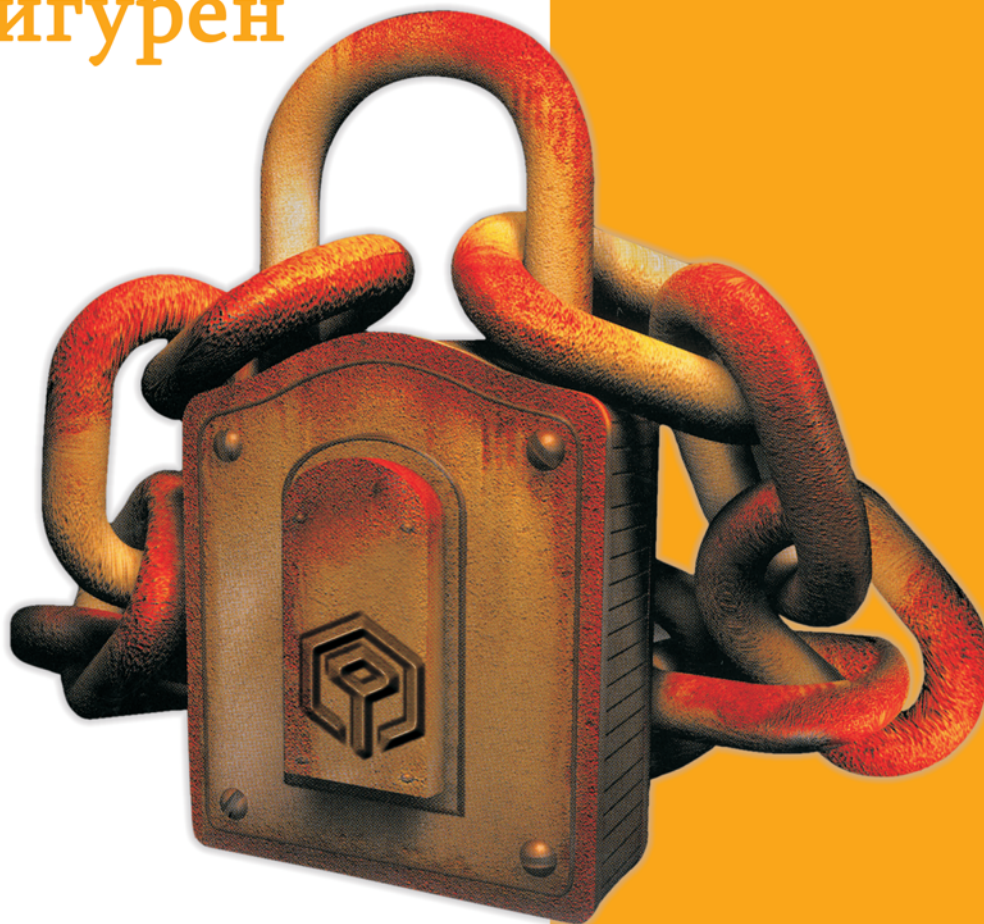

против силата демонска со знакот на крстот и со името Исусово. Најпосле демоните победени го оставија, а луѓето почнаа да го почитуваат и да му доаѓаат барајќи ги неговите молитви, утеха, поуки и исцеленија. Околу неговиот столб се подигнаа два манастири: од едната страна машки, а од другата женски. Во женскиот манастир живееја мајка му и сестра му. Св. Алимпиј ги раководеше монасите и монахињите од својот столб преку сопствениот пример и слово, а им блескаше на сите како небесна светилка, укажувајќи им го патот кон спасението. Овој Божји угодник имаше толкава благодат, што често го озаруваше небесна светлина и над него се крваше светлосен столб до небото. Беше прекрасен и силен чудотворец за време на животот и после смртта. Поживеа повеќе од сто години и се упокои во Господ во 640 година, во времето на царот Ираклиј. Од неговите Свети мошти се чува главата во Кутлумушкиот манастир на Света Гора.

Биди сигурен

ХРИСТОС СЕ РОДИ...!

infoPress

Човековата природа е непредвидлива. Никогаш не сме сигурни во очекувањата.

Сигурноста е наша потреба, дел од нашата природа и дел од нашето опкружување.

Од дамнини ископското во нас не водело по патот на еволуцијата, до патот на постмодерното.

Тогаш вербата за спасение од злото лежеше во амајлијата. Секој со својата амајлија.

Денеска имаме можност да го градиме култот на реалноста врз дневните принципи.

Вашата современа амајлија е нашата **ПОЛИСА ЗА ОСИГУРУВАЊЕ**.

Нејзината моќ нема временска димензија, поставена е на разум и логика, одговара на Вашите потреби и безгрижно ги буди утрата на Вашата иднина.

www.tabakosiguruvanje.com.mk

ТАБАК
ОСИГУРУВАЊЕ

The Best Insurance Company
in Macedonia
by ROA (Return on Assets) 2004

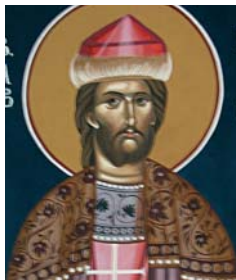
избор МАЛИ ЖИТИЈА

за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

27 Ноември

**Светиот маченик
Јаков Персијанец**

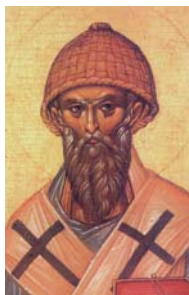
Роден е во персискиот град Елапа или Вилат, од христијански родители, воспитан во христијанската вера и оженет со христијанка. Персискиот цар Издигерд го засака Јаков заради неговата надареност и спретност и го направи прв благородник на својот дворец. Поласкан од царот, Јаков се опрелести и им принесе жртва на идолите на коишто царот им се поклонуваше. Кога слушнаа за ова, мајка му и жена му му напишаа прекорно писмо во коешто го оплакуваа како богоотпадник и душевен мртовец, молејќи го сепак, при крајот на писмото, да се покае и да Му се врати на Христа.

Трогнат од ова писмо Јаков горко се покаја и одважно ја исповеда пред царот својата вера во Господ Христос. Разгневен царот го осуди на смрт, но со тоа што деловите на телото да му ги сечат еден по еден сè додека не издивне. Целатите буквално ја исполнија оваа заповед на нечестивиот цар и му ги отсекоа на Јаков најпрво прстите на рацете, па прстите на нозете, па нозете, па рацете, рамената, и нај- после главата. При секое сечење маченикот најпрво Му оддаваше благодарност на Бога. Од неговите рани излегуваше благоухан мирис како од кипарис. Така овој прекрасен маж го покаја својот грев. Пострада околу 400 г.

12 Декември
Свети Спиридон
Чудотворец, епископ
Тримитунтски

Место на раѓањето и на службата на овој славен светител е островот Кипар. Роден е од прости родители, земјоделци, а и самиот беше и остана прост и смирен сè до својата смрт. Во младоста се ожени и имаше деца. А кога умре жена му, тој сиот се предаде на служба на Бога. Заради неговото особено благочестие беше избран за епископ на градот Тримитунт. Но тој и како епископ не го измени својот прост начин на живеење и околу својата стока и обработката на земјата се трудеше самиот лично. За себе многу малку употребуваше од стекнатото, поголемиот дел им го раздаваше на бедните луѓе. Со Божјата сила покажа големи чуда: низведе дожд во време на суша, го запре текот на реката, воскресна неколку мртовци, го исцели царот Констанс од тешка болест, ги виде и

ги слушна ангелите Божји, прозираше во тајните на човечките срца, многумина обрати во вистинската вера итн. Учествуваше на Првиот Вселенски Собор во Никеја и со своето просто но јасно исповедање на верата, како и со многубројните моќни чуда што ги изврши, голем број еретици ги врати во Православието. Одеше облечен толку просто, што кога еднаш поканет од царот сакаше да влезе во царскиот дворец, војникот мислејќи дека е некој просјак му удри шлаканица. Кроткиот и незлоблив Спиридон му го заврти и другиот образ. Откако Го прослави Бога со многубројни чуда и на многумина им покористи поединечно, а и на целата Божја Црква, се упокои во Господ во 348 година. Неговите чудотворни мошти сега се на островот Крф и ден денес Го прославуваат Бога со многубројни чуда.

избор **МАЛИ ЖИТИЈА**
за времето од од Соборот на Светите апостоли до Петковден (стар стил)

Најпрво ѝ беше слуга на некоја богата и развратна жена во Рим, Аглаида, со којашто имаше незаконска врска. Обајцата беа незнабожци. Еднаш Аглаида посака да има во куќата маченички мошти за да ги чува како амајлија што штити од зло. Затоа го прати во Азија, за да најде и да ѝ купи мошти. Бонифатиј зеде со себе неколкумина робови и доста богатство, а при разделбата ѝ рече на својата господарка: „А ако не можам да најдам никаков маченик и ако ти го донесат моето тело, госпоѓо, пострадао за Христа, ќе го примиш ли со чест?“ Аглаида се насмеа и го нарече пијаница и грешник. Така се поделија. Кога дојде во градот Тарс Бонифатиј виде мнозина христијани на маки: едни со отсечени нозе, други без раце, трети избодени, четврти на бесилки итн. Му се измени срцето, се покаја за својот грешен живот и заплака.

19 Декември Светиот маченик Бонифатиј

И сред христијанските маченици возвикна: „И јас сум христијанин!“ Судијата го подложи на маки, нареди и грозно го биеја, потоа му истурија врело олово во устата и бидејќи тоа не го повреди му ја отсекоа главата со меч. Робовите го зедаа неговото тело и го однесоа во Рим. Ангел Божји ѝ се јави на Аглаида и ѝ рече: „Прими го оној што некогаш ти беше слуга, а сега ни е брат и сослужител; тој ти е чувар на душата и заштитник на животот“. Ужасната, Аглаида излезе во пресрет, го прими телото на Бонифатиј, му изгради црква и во неа ги положи моштите на маченикот. Таа потоа се покаја, им го раздаде сиот свој имот на бедните, а самата се повлече од светот и поживеа уште петнаесет години во горко покајание. Свети Бонифатиј пострада во 290 година.

Ученик на Светите Методиј и Кирил и еден од Петточислениците коишто најревносно соработуваа со овие словенски апостоли. Свети Наум патуваше во Рим, каде што се прослави со чудотворна моќ и со голема ученост. Знаеше многу јазици. Со помош на царот Борис Михаил, по враќањето од Рим тие се населија на бреговите на Охридското Езеро. Додека Свети Климент дејствуваше како епископ во Охрид, дотогаш Свети Наум основаше манастир на јужниот брег на езерото. Тој манастир и денес го краси брегот како што и името на Свети Наум ја краси историјата на словенското христијанство. Низ вековите беше извор на чудотворна сила и засол-

23 Декември Преподобен Наум Охридски Чудотворец

ниште за болните и за неволните. Околу Свети Наум се насобраа мноштво монаси од сите страни на Балканот. Беше мудар учител, единствен раководител на монасите, одлучен подвижник, чудотворен молитвеник и духовник. Неуморно се трудеше на преведувањето на Светото Писмо и на другите црковни книги од грчки на словенски јазик. Вршеше чуда и за време на животот и после смртта. Неговите чудотворни мошти до ден денес восхитуваат со неизбројни чуда, посебно со исцеленијата од тешки болести, особено од лудило. Се упокои во првата половина на X век.